

[Orla Møller.]

gent forøget fra 1972 til 1973, tværtimod er der tale om en nedsættelse af den direkte beskatning med omkring 2 milliarder kr., og dette er absolut ikke noget at kimse ad. Det er en virkelig effektiv indsats i en situation, hvor de byrder, der er blevet pålagt borgerne i form af skatter, har fået en overordentlig væsentlig vægt.

Jeg siger i den forbindelse ikke ét ord om, at der er tale om direkte skattelettelser. Ingen ansvarlig politiker her i landet vil, hvis han tager et sådant ord i sin mund, kunne undgå at skulle snakke om, hvor der i så tilfælde skal gribes hårdt ind over for de ønsker om et udviklet samfund, de fleste af os går ind for. Men der er nu skabt en mulighed for at stoppe det overordentlig hårde pres, og det er i denne forbindelse nok værd at gøre opmærksom på, at den øgning af trækprocenterne, som bare en fortsættelse af vores udvikling ville have givet, er stoppet. Det er noget overordentlig positivt i hele vores skattepolitiske lovgivning, vi her står over for.

Nu ved jeg nok, at man fra oppositionens side vil indvende, at den ene halvdel af dette her skal befolkningen nok komme til at betale alligevel, når de skal af med noget mere for deres cigaretter og for deres snaps osv. Ja vel, men der er en klar og stærk linje i, at den ene halvdel, den ene milliard kr., skaffes ved direkte besparelser på statsbudgettet. Der er faktisk på denne måde skaffet en udvej for den væsentlige del af de beløb, der skal bære den sociale landvinding på syge- og dagpengeområdet, som regeringen har fået gennemført i år. Det må man tage med, når man vil vurdere disse ting.

Og så er jeg på vej ind i det næste punkt, spørgsmålet om de sociale forbedringer og den sociale tendens, der er denne regerings hovedformål.

Det er en klar og rigtig social tendens, der kommer til udtryk i hele buketens sammensætning. Det at nedsætte folkepensionsbidraget med 2 pct. virker fuldstændig anderledes end blot at nedsætte udskrivningsprocenten. Regeringen har valgt en ordning, der giver mere end dobbelt så stor en procentuel nedsættelse på de laveste trin af skatteskalaen som på de højere, og dette er i hvert fald en udvikling i landets skatte-

politik, som mit parti med stor tilfredshed hilser gennemført.

Den samme tendens kommer til udtryk i det øgede personfradrag og de øgede fradrag for befordringsudgifter, og det er forkert, når man vil forsøge at bilde befolkningen ind, at det først får virkninger i 1974-75, når det indgår i slutopgøret for skatten allerede i 1973.

Også forslaget om at ændre skatteloftsbestemmelserne er af social karakter. Det kan ikke være rimeligt, at mennesker med store indkomster kan slippe uden om at betale bidrag til de sociale udgifter, der vedrører den kommende tillægspension og dagpengereform, og sådan kan det komme til at virke i adskillige tilfælde på grund af vore skatteloftsbestemmelser. Det må være rimeligt at gå den vej, som regeringen foreslår, at netop disse to bidrag tages uden om skatteloftet. Det er igen en klar social tendens, som skal kraftigt understreges; den bekommer i hvert fald socialdemokratiet særdeles vel.

Jeg har forstået på ministerens bemærkninger om formueskatten, at regeringen meget nøje følger udviklingen, hvad ejendomsvurderingerne angår, og jeg går ud fra, at man også fortsat overvejer alle muligheder for at forbedre ligningsarbejdet og skaffe de lette og de arbejdsfrie indtægter frem til en rigtig beskatning.

Der er altså, så vidt jeg kan se, to betydningsfulde grunde til, at regeringen har valgt den vej, der er kommet til udtryk i lovforslagene. Men det er nok nødvendigt hertil også at føje en tredje, nemlig den finanspolitiske målsætning for 1973. Den egentlige anledning til drøftelsen af disse lovforslag er drøftelsen af udskrivningsprocenten for det kommende år. Der har været fremsat adskillige betragtninger om, at dette burde man nøjes med og så have foretaget en nedsættelse af denne udskrivningsprocent.

Imod dette er der to meget væsentlige ting at indvende. For det første, at valgte man denne udvej, så mistede man den sociale tendens, som kommer frem ved at ændre i procenterne for folkepensionsbidraget. For det andet: det vil dog ikke være muligt for regeringen at lægge op til en eller anden form for udskrivningsprocent uden samtidig også at gå ind i en overvejelse af de økonomiske udsigter for 1973. Det ville være blevet fuld-